

PASTORALĂ LA PRAZNICUL NAȘTERII DOMNULUI 2015

† NICOLAE

din mila lui Dumnezeu

Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române din cele două Americi

***lubitelui cler și dreptmăritorilor creștini,
pace și bucurie de la Hristos Domnul,
iar de la noi arhierească binecuvântare.***

***Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace,
între oameni bunăvoire! (Luca 2, 14).***

**Preacucernici Părinți,
Iubiți Credincioși,**

Ce cuvinte mai potrivite am putea afla pentru a ne vesti bucuria și pacea aduse de Nașterea Mântuitorului? Și ce cuvinte mai potrivite putem găsi să vestim astăzi lumii noastre tulburată de războaie și atentate pacea pe pământ? Coborârea lui Dumnezeu pe pământ, Întruparea Fiului lui Dumnezeu este vestirea care poate întoarce această lume la pace, bucurie și înțelegere. Din succesiunea evenimentelor până la acest moment al cântării îngerilor putem discerne și noi calea către împăcarea între oameni și doxologie adusă lui Dumnezeu.

Nici acum două mii de ani lumea nu se bucura de multă pace. Vremurile nu erau cele ale armoniei și bune înțelegeri între oameni și popoare, ci mai degrabă ale dorinței de putere și bogăție, ale divizării între stăpânitori și asupriți, bogați și săraci, robi și liberi. În această lume și în acest timp precis al istoriei a hotărât Dumnezeu să se pogoare și să aducă pacea.

Vestea a adus-o mai întâi Arhanghelul Gavriil Fecioarei Maria: *”Bucură-te ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei.”* (Luca 1, 28). Iar la mirarea Fecioarei, Arhanghelul îi descoperă că *”Duhul Sfânt se va pogori peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri”* (Luca 1, 35). Maria s-a bucurat întru sine și a primit umbrirea Duhului chiar fără să înțeleagă cum o fecioară poate naște prunc. Și primirea vestirii a arătat-o purtătoare de Duh, căci la întâlnirea cu Elisabeta pruncul acesteia a săltat de bucurie în pântece și s-a umplut și ea de Duhul Sfânt și a numit-o pe Maria **”Maica Domnului meu.”** Putem spune că umbrirea Duhului este *”contagioasă,”* că cel care este purtător de Duh îl oferă mai departe și această ofertă aduce roade. Elisabeta ne-a dăruit acest nume mai presus de orice nume de *”Maică a Domnului”* pentru Fecioara Maria. Și tot ea este cea care o fericește pe Maria și că este binecuvântată între femei.

Lucrarea Duhului continuă prin intermedierea Arhanghelului. Căci atunci când Iosif se îndoiește de credințioșia logodnicei sale, îngerul îl întărește și îl împacă: *„Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, că ce s-a zămislit într-înșea este de la Duhul Sfânt. Ea va naște Fiu și vei chema numele Lui Iisus, căci El va mântui poporul Său de păcatele lor.”* (Matei 1, 20-21). *”Neobișnuite sunt cuvintele, depășesc mintea omenească și sunt mai presus de legile firii”* spune Sf. Ioan Gură de Aur. *”Va crede oare Iosif, el care nu mai auzise petrecându-se astfel de lucruri? continuă părintele antiohian. Da, va crede pe temeiul tulburării lui sufletești... Îngerul îi descoperise toate frământările sufletului pentru ca pe temeiul acestora Iosif să creadă și în zămislirea cea mai presus de fire.”* (Omilia a V-a la Matei). Lucrarea Duhului se vădește în pacea adusă celui ce s-a îndoit și în luminarea duhovnicească pentru a primi cele descoperite. Nu la fel s-a întâmplat și cu Fecioara Maria la Buna Vestire și cu Elisabeta la întâlnirea minunată cu Maria?

Duhul continuă să lucreze prin vestirea plină de bucurie și pace a minunii din ieslea Betleemului în evenimentul amintit la început, vestirea către păstori: *”Iată îngerul Domnului a stătut lângă ei și slava Domnului*

a strălucit împrejurul lor și ei s-au înfricoșat cu frică mare. Dar îngerul le-a zis: Nu vă temeți. Că, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul; că în cetatea lui David vi s-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul” (Luca 2, 9-11). Înfricoșarea dintru început este potolită de vestirea Nașterii Domnului și este urmată de doxologia oștirii cerești: ”Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!”

Această descoperire a lucrării Duhului care duce la pace, luminare, înțelegere duhovnicească și doxologie este prezentă și în Epistola către Galateni Sf. Apostol Pavel (5, 22-23): *”roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția,”* ca și în cântările din ziua praznicului: *”Veseliți-vă, dreptilor, ceruri, bucurați-vă, săltați, munților, căci S-a născut Hristos,”* *”Puterile cerurilor se bucură și pământul cu oamenii se veselește.”*

Preacucernici Părinți, Iubiți Credincioși,

Răspunsul creștinului la frământările lumii nu poate fi aflat decât în interiorul acestei descoperiri a lucrării Duhului în viața oamenilor. Duhul continuă să lucreze și să ne aducă pacea lui Dumnezeu și lumina duhovnicească a înțelegerii rosturilor acestei lumi. Ca și Fecioara Maria, Iosif și Elisabeta creștinul este purtător de Duh în lume și se cuvine să *”molipsească”* lumea de această *”purtare”* cerească. Creștinul purtător de Duh vestește bucuria Nașterii Domnului și aduce doxologie împreună cu îngerii. Doxologie înseamnă a-l aduce slavă lui Dumnezeu prin cântare. În condacul Praznicului se spune că *”îngerii cu păstorii slavoslovesc și magii cu steaua călătoresc.”* Îndreptându-se spre ieslea Betleemului după vestirea îngerilor, păstorii și-au unit glasurile cu vestitorii din cer, cerul s-a unit cu pământul, purtătorii de trup cântă împreună cu cei fără de trup, totul este o armonie aducătoare de pace și bucurie. Vestindu-ne unii altora Nașterea Domnului se cuvine să aducem și noi doxologie și mulțumire lui Dumnezeu pentru trimiterea Fiului. Și să ne arătăm vestitori ai bucuriei și purtători ai Duhului.

Creștinul ortodox vestește lumii bucuria Nașterii Domnului prin colind. În zilele ajunului Crăciunului, deși postim, ne gătim casele și ne încercăm mesele, după cum spune un colind. Dar aceasta nu pentru cei ce colindă, ci pentru Dumnezeu însuși care se pogoară în fiecare cămin și aduce binecuvântare. Aceasta este bucuria pe care o împărtășim cu colindătorii. Noi suntem gazde, iar Dumnezeu este oaspetele ceresc ce se sălășluiește între noi. Și aduce cu El pacea și fericirea de dincolo. Lumea tulburată de astăzi așteaptă să o colindăm, să îi vestim pacea, să aducem bucurie și nădejde celor care au suferit în atentate sau au fost forțați să își părăsească căminul din cauza războiului. Gândul meu la acest praznic slăvit este tocmai acela al invocării păcii cerești și al părtășiei bucuriei colindelor.

Îl rog pe Dumnezeu să se pogoare și să binecuvinteze pe fiecare preot și credincios, fiecare parohie și mânăstire a Arhiepiscopiei noastre. Să ne aducă fiecăruia pacea Lui, să ne dăruiască bucuria de a vesti Nașterea Pruncului ceresc! Noul An să ne fie binecuvântat, să ne înmulțim speranța și să creștem în credința în Dumnezeu!

Vă îmbrățișez frățeste în Hristos Domnul și vă urez să petreceți sfintele sărbători ale Crăciunului, Anului Nou și Bobotezei cu sănătate, pace și bucurii duhovnicești!

La Mulți Ani!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu și doritor de tot binele ceresc,

† NICOLAE

Chicago, Praznicul Nașterii Domnului, 2015